

DECIZIA NR. 5350/27.04.2017

privind soluționarea contestației formulate de
X- Cabinet Individual de Avocatură,
înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul
Fiscal Municipal Onești sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, cu Adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr., cu privire la contestația formulată de **X- Cabinet Individual de Avocatură,** cod de identificare fiscală, cu sediul profesional în municipiul, Jud. Bacău, reprezentat legal prin avocat X și convențional prin avocat - Cocianga, conform Împuternicirii avocațiale seria

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Suma contestată este în valoare de **S lei** și reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 de zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentului în data de **26.04.2017**, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **11.05.2017**, fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău Serviciul Fiscal Municipal Onești, sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X– Cabinet Individual de Avocatură, contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr....., emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, solicită admiterea contestației și desființarea deciziei atacate.

Precizează că în data de 26.04.2017, i s-a comunicat decizia atacată, prin care i s-a impus la plată suma de S lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Motivează faptul că decizia este nelegală și netemeinică, pentru următoarele motive:

Potrivit anexei la decizie, dobânzile și penalitățile de întârziere s-au calculat pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017 și nu înțelege cum i se pot calcula dobânzi și penalități de întârziere având în vedere că decizia care a stat la baza calculării acestor penalități i-a fost comunicată legal abia în luna martie 2016.

Precizează că potrivit art. 45 din Codul de procedură fiscală, actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară prevăzută în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Contestatorul invocă prevederile Constituției României și anume cele ale art. 31 alin. (2) referitoare la obligația emiterii unei notificări prealabile asupra plății debitului principal și a accesoriilor. Consideră că, doar după emiterea notificării și a constatării refuzului de plată, se puteau calcula dobânzi și penalități de întârziere.

Înțelege să invoce “*nulitatea deciziei emise*” datorită necompetenței teritoriale a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, având în vedere faptul că la data efectuării controlului și întocmirii deciziei și a raportului de inspecție fiscală legislația aplicabilă era Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care era în vigoare la acel moment.

În susținerea contestației petentul invocă prevederile art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (2), art. 36 alin. (1), art. 38, art. 38¹ și art. 99 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere prevederile legale invocate, precizează faptul că este evident că organul care a efectuat inspecția fiscală, nu era competent teritorial decât pe baza unei delegări de competență dată printr-un ordin de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Face mențiunea faptului că domiciliul fiscal a fost schimbat conform art. 31 alin. (3¹) din Codul de procedură fiscală, în București, str. Iancu de Hunedoara nr. 25, 2B/et. 2, ap. 108, sector 1.

Astfel, toate declarațiile obligatorii, precum și plata impozitelor s-a realizat către acest organ teritorial și prin urmare, văzând dispozițiile art. 33 și art. 38, coroborate cu celelalte invocate, organul de inspecție fiscală nu era competent să realizeze inspecția fiscală.

Pentru motivele invocate, solicită admiterea contestației.

II. Organul fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, în temeiul art. 98 lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale, au emis pentru **X-Cabinet Individual de Avocatură, cod de identificare fiscală, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., prin care s-au stabilit dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.**

Potrivit anexei la decizia de accesorii, dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017, asupra debitului în sumă de S lei, individualizat prin Decizia nr.

Organul fiscal precizează în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. că, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Inspecția Fiscală Persoane Fizice, au fost stabilite în sarcina debitorului **X- Cabinet Individual de Avocatură**, județul Bacău, cod de identificare fiscală, creanțe fiscale în sumă totală de S lei, cu termen de plată până la data de 05.07.2015, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată,
- S lei - dobânzi de aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Mai precizează că pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au calculat obligații de plată accesorii până la data de 15.05.2015, în sumă de S lei.

Totodată, se menționează că obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., nu au fost achitate în termen și ca urmare, au fost emise în data de 08.07.2015, Titlul executoriu nr. 3666 și Somația nr. 3667, pentru suma totală de S lei, reprezentând TVA și accesorii aferente.

Se mai menționează că, obligațiile fiscale stabilite în urma efectuării controlului, în sumă de S lei, nefiind achitate în termen, organul fiscal a procedat la emiterea Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., pentru suma de S lei, nr. S din 14.10.2015, pentru suma de S lei, nr. 100303 din 15.01.2016, pentru suma de S lei, nr., pentru suma de S lei, nr..... pentru suma de S lei, nr. pentru suma de S lei și nr. 110728 din 13.01.2017 pentru suma de S lei, toate contestate ulterior de contribuabil.

Organul fiscal, mai precizează că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., contestată de contribuabil, a fost emisă datorită existenței în sold a obligațiilor fiscale principale neachitate, în sumă de S lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.....

III. Având în vedere constatările organului fiscal, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organul fiscal a stabilit în sarcina contribuabilului X– Cabinet Individual de Avocatură, județul Bacău, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017, în condițiile în care aceste accesorii sunt aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. neachitată la termenul de scadență.

În fapt, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., a fost emisă de organul fiscal competent, datorită existenței în sold a diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.....

Organul fiscal precizează în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. că, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Inspecția Fiscală Persoane Fizice, au fost stabilite în sarcina

debitorului **X– Cabinet Individual de Avocatură**, cod de identificare fiscală, creanțe fiscale în sumă totală de S lei, cu termen de plată până la data de 05.07.2015, din care, S lei, taxa pe valoarea adăugată, S lei, dobânzi de aferente taxei pe valoarea adăugată și S lei, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Mai precizează că pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au calculat obligații de plată accesorii până la data de 15.05.2015, în sumă de S lei.

Menționează că obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., nu au fost achitate în termen.

Petentul susține că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. este nelegală și neîntemeiată deoarece, potrivit anexei la decizie, dobânzile și penalitățile de întârziere s-au calculat pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017 și nu înțelege cum și se pot calcula dobânzi și penalități de întârziere de la o dată anterioară comunicării deciziei nr.din 15.06.2015, aceasta fiind comunicată abia în luna martie 2016.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 21, art. 47, art. 48, art. 93, art. 95 art. 98, art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 21

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

“(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea”.

ART. 47

Comunicarea actului administrativ fiscal

“(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emiteră și de comunicare”.

ART. 48

“Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic”.

ART. 93

“Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

[...]

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri”.

ART. 95

“Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

[...].

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată”.

ART. 98

“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii; [...].”

ART. 173

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...].

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8)”.

ART. 174

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[....].

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

ART. 176

“Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere”.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezultă că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează și tot atunci se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

De asemenea se reține că decizia de impunere emisă de organele competente, reprezintă titlul de creanță prin care se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligația de a o înregistra în baza sa de date.

Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația principală constă în aceea că autoritatea fiscală nu este în drept să calculeze accesorii și să pretindă plata acestora câtă vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că debitul în sumă de S lei, asupra căruia s-au calculat dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de S lei, a fost stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.

Decizia de impunere nr., a fost comunicată domnului, la adresa din București, bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 25, bl., potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Totodată prevederile legale stipulează că orice contribuabil datorează pentru obligațiile de plată neachitate până la termenul legal de scadență, dobânzi și penalități de întârziere, calculate prin decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, în conformitate cu sumele înregistrate în evidența fiscală la un anumit moment.

Conform anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., rezultă că pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, s-au calculat pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017 dobânzi în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.

În ceea ce privește invocarea de către contestator a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Constituția României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art.31 Dreptul la informație

(2) *Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.*” și a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, nr. 639/12.02.2014, se reține că, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 27.05.2015, a fost comunicată contribuabilului, inicial prin publicitate în data de 15.06.2015, acesta fiind notificat asupra plății debitului principal și a accesoriilor prin Somația nr. și prin Titlul executoriu nr. 3666/08.07.2015, și ulterior respectiv în data de 26.03.2016 prin poștă, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Referitor la afirmația petentului conform căruia accesoriile au fost calculate în mod nelegal pe o perioadă anterioară comunicării deciziei nr., aceasta fiind comunicată abia în luna martie 2016, se reține că accesoriile contestate au fost calculate pentru perioada 31.12.2016 – 31.03.2017, deci ulterior datei de comunicare a deciziei nr. 14990 din 15.06.2015, respectiv 26.03.2016.

Referitor la faptul că petentul înțelege să invoce “*nulitatea deciziei emise*” datorită necompetenței teritoriale a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, având în vedere faptul că la data efectuării controlului și întocmirii deciziei și a raportului de inspecție fiscală, legislația aplicabilă era Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul de soluționare reține următoarele:

În fapt, X- Cabinet Individual de Avocatură, cod de identificare fiscală, cu sediul social și domiciliul fiscal în municipiul Onești, Bld., județul Bacău, a făcut obiectul inspecției fiscale, efectuate de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, în urma căreia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr....., prin care s-a stabilit în sarcina debitorului **X- Cabinet Individual de Avocatură**, cod de identificare fiscală, creanțe fiscale în sumă totală de S lei, cu termen de plată până la data de 05.07.2015, din

care, S lei, taxa pe valoarea adăugată, S lei, dobânzi de aferente taxei pe valoarea și S lei, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În drept, potrivit art. 33, art.38¹, art. 46 și art. 99 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 33. - (1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluia organ fiscal, județean, local sau al municipiului București, stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii”.

“Art. 38¹ Schimbarea competenței

(1) În cazul în care se schimbă domiciliul fiscal, potrivit legii, competența teritorială trece la noul organ fiscal de la data schimbării domiciliului fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și contribuabililor mari și mijlocii, definiți potrivit legii, în cazul în care se modifică această calitate.

(3) În situația în care se află în curs de derulare o procedură fiscală, cu excepția procedurii de executare silită, organul fiscal care a început procedura este competent să o finalizeze”.

”Art. 46. - Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”.

”Art. 99. - (1) Inspekția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit prin Agenția Națională de Administrare Fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor prezentului titlu, ori de alte autorități care sunt competente, potrivit legii, să administreze impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Competența de exercitare a inspekției fiscale pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

Potrivit prevederilor legale enunțate, se reține că pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluia organ fiscal, în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

Conform informației preluate de organul de soluționare din aplicația ANAF, listată la data de 24.05.2017, **X- Cabinet Individual de Avocatură**,

cod de identificare fiscală, începând cu data de 19.01.2007, are domiciliul fiscal și sediul social în județul Bacău, municipiul Onești, Bld., fără nici o modificare a datelor privind domiciliu fiscal al contribuabilului, organ fiscal competent fiind Serviciul Fiscal Municipal Onești.

La data efectuării inspecției fiscale la Cabinet de avocat – TOPOR MITICĂ, finalizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 27.05.2015, cabinetul de avocat figura pe Onești, fiind în aria de competență a Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, în ceea ce privește TVA și alte obligații administrate pe cod de identificare fiscală

Prin urmare, nu se poate reține susținerea petentului privind efectuarea inspecției fiscale de către un organ necompetent, câtă vreme inspecția fiscală la **X- Cabinet Individual de Avocatură, cod de identificare fiscală**, cu domiciliul fiscal și sediul social în județul Bacău, municipiul Onești, Bld. a fost efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, în a căror rază teritorială de competență se află și la această dată domiciliul fiscal și sediul social al contribuabilului.

Față de prevederile legale citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă situație față de constatările organului fiscal, rezultă că acesta corect a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., prin care a stabilit în sarcina **X- Cabinet Individual de Avocatură**, județul Bacău, obligații fiscale accesorii în sumă totală de **S lei**, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căror:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.741/2015, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale

de Administrare Fiscală nr. 3.741/2015, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **X– Cabinet Individual de Avocatură**, județul Bacău împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, pentru suma de **S lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul Soluționare Contestații 2 va comunica prezenta decizie contribuabilului și Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Fiscal Municipal Onești, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Bacău.